

De watertoren is thuis!

door Lennart Visser

Dit verhaal is een vervolg op het eerste stuk in het Zijspoor over het Sextant-station van Pascal Kok dat aan onze vereniging is geschonken en nu bij Hans van de Ven op zijn baan staat te pronken. Met die gift kwam er o.a. ook een door Pascal gebouwd model van de watertoren in Doorwerth mee. Die paste niet op de clubbaan en ook niet bij een van de leden thuis, dus wat dan daarmee te doen?

Bij mij ontstond al snel het idee om de watertoren te geven aan de eigenaar van de echte watertoren zoals die in Doorwerth staat. Daar hoort het model toch thuis! Na wat heen en weer mailen met de eigenaar was het zover en kregen wij, Marjan en ik, een rondleiding door de watertoren. Een rondleiding, die in een woonprogramma op TV zeker niet zou hebben misstaan.

Eigenaar Jos vertelde zeer uitgebreid over alle hindernissen die overwonnen moesten worden om de watertoren weer in oude staat te herstellen en aan te passen voor bewoning. En dat waren er nogal wat: overleg met de burens, repareren van scheuren in de muren en o.a. het maken van een grote opening in de muur van de slaapkamer om de badkuip naar binnen te krijgen.

Wat is een watertoren: om huizen van water te voorzien heb je waterdruk nodig. Door een voorraad water aan te leggen op een hoogte die hoger is dan het hoogste tappunt van de huizen, ontstaat waterdruk. Ik dacht steeds dat dan al het water eerst door het watervat gaat en dan door de waterleiding, maar dat is hier niet zo. Jos legt uit dat de watervoorraad een constante is en onderin er zo water wordt doorgeleid dat er waterdruk ontstaat. Er wordt alleen water uit het watervat gehaald als er extra behoefte is aan water. Ik dacht ook dat de hele toren gevuld zou zijn met water, maar dat valt mee, alleen maar een deel. Je kunt uitrekenen hoeveel m³ je aan water nodig hebt om een bepaalde druk te krijgen, dus daarmee ook hoe groot het watervat moet zijn. Ik heb dus veel geleerd tijdens de uitleg van Jos...

De watertoren is gebouwd in 1938/39 en heeft ook nog dienst gedaan in de Koude Oorlog als uitkijktoren tegen vijandelijke vliegtuigen. Omdat de toren zelf al op 50 meter NAP staat, was er maar een hoogte van de toren zelf nodig van 19 meter. De vloeren zijn van dik beton en dat lijkt logisch met al dat water, hoewel Jos vertelt dat het vooral de muren zijn die de zijwaartse druk van het water opvangen en niet zozeer de vloer.

Jos en zijn vrouw hebben verschillende woonvertrekken gebouwd in de toren, maar wel met behoud van de oorspronkelijke delen. Zo lopen de grote waterbuizen dwars door de badkamer. Bovenop de toren is er een galerij en een plat dak, met een mooi uitzicht. Helaas zijn in die tachtig jaar ook de bomen veel hoger geworden, dus mijn idee dat je ongeveer Wageningen zou kunnen zien liggen, kwam helaas niet uit.

Jos heeft het model van de watertoren in dank aanvaard en gaat hem een mooi plekje geven. En o ja: net als bij mijn rondleiding door station Oosterbeek Laag heb ik ook hier geen foto's gemaakt van het interieur. We waren ten slotte te gast bij de eigenaar!

